

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG LEGFELSŐBB BÍRÓSÁGA

Bfv.II.254/2011/5.szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága Budapesten, a 2011. szeptember 15. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

A közúti baleset gondatlan okozásának vétsége miatt folyamatban volt büntetőügyben a terhelt által - védője útján - benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva a Szolnoki Városi Bíróság 6.B.916/2009/8. számú ítéletét és a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság 1.Bf.819/2010/7. számú végzését hatályában fenntartja.

A végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

I n d o k o l á s

A Szolnoki Városi Bíróság a 2010. május 26. napján megtartott tárgyaláson kihirdetett 6.B.916/2009/8. számú ítéletében a terhelt bűnösségét közúti baleset okozásának vétségében (Btk.187.§ (1) bekezdés) állapította meg, és ezért őt 200 napi tétel, napi

tételenként 400 forint összegű, összességében 80.000 forint pénzbüntetésre ítélte.

A városi bíróság ítéletében az alábbi tényállást rögzítette:

A terhelt iskolai végzettsége közlekedésgépészeti technikus, autószerelő, jelenleg a Q. Kft.-nél szerelőként dolgozik, havi bruttó jövedelme 80.000 forint. Nőtlen családi állapotú, kiskorú, tartásra szoruló gyermeke nincs. Vagyonnal nem rendelkezik. Segédmotor-kerékpárra 2002 júliusában, „B” kategóriára 2006 júliusában szerzett vezetői engedélyt. A vezetői engedély megszerzésétől a baleset bekövetkezéséig több tízezer km-t vezetett baleset- és szabályszegésmentesen. Büntetlen előéletű.

A terhelt 2009. április hó 24. napján 11.50 órakor Sz. lakott területén a V1. úton a T.városrész felől a V2. út irányába közlekedett az általa vezetett és D. T. tulajdonát képező személygépkocsival, a menetiránya szerinti jobb oldali forgalmi sávban, nappali, jó látási viszonyok között, derült időben, jó minőségű, száraz felületű, útburkolati jellel ellátott aszfaltúttesten.

Ugyanebben az időben a terhelt haladási irányát tekintve jobbról balra, a V3. úton az Sz. tér felől B. irányába közlekedett szabályosan 40 km/h körüli sebességgel a sértett a jobboldali forgalmi sáv szélére húzódva az általa vezetett segédmotor-kerékpárral.

A V1. út és a V3. út kereszteződésében - ahol a V3. út elsőbbségét a V1. út jobb oldalára kihelyezett „Elsőbbségadás kötelező” közúti jelzőtábla írja elő - a terhelt személygépkocsijával megállt ugyan, de figyelmetlensége miatt nem észlelte a neki jobbról a jobboldali forgalmi sávban a B. irányába tartó sértett által vezetett motorkerékpárt, aki ekkor tőle kb. 54 m távolságban volt.

A terhelt megkezdte a behaladást a V3. út úttestjére azzal, hogy azon áthaladva útját egyenes irányban a V2. úton továbbfolytatja, így továbbhaladási elsőbbséget nem biztosított a szabályosan közlekedő sértett által vezetett segédmotor-kerékpárnak.

A sértett későn észlelte az elé szabálytalanul behaladó terhelt által vezetett személygépkocsit, a baleset elkerülése érdekében tenni nem tudott semmit, így a segédmotor-kerékpárja első kerekével nekiütközött a terhelt által vezetett személygépkocsi jobb oldali első keréktárcsájának és sárvédőjének, majd a segédmotor-kerékpár jobbra elfordulva nekiütközött a személygépkocsi jobboldali ajtóborító lemezének és a jobb hátsó sárvédőjének.

Az ütközés a jobboldali forgalmi sáv szélén történt, ahol a sértett

az általa vezetett segédmotor-kerékpárral közlekedett.

A sértett az ütközés következtében a bal váll ficamát és acromiális ízület ficamát szenvedte el, melyek 8 napon túl gyógyulóak, tényleges gyógytartamuk kb. 2 hónapra tehető.

A közúti baleset azért következett be, mert a terhelt magatartásával megszegte a KRESZ 28.§ (2) bek. b) pontjában írt rendelkezést.

A Jász-Nagykun Szolnok Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság a 2010. december 8. napján megtartott nyilvános ülésen meghozott 1.Bf.819/2010/7. számú végzésével a városi bíróság ítéletét helybenhagyta. A megyei bíróság végzésében a városi bíróság ítéletében rögzített tényállást mindenben megalapozottnak találta, és az elsőfokú ítéletet e tényállás alapulvételével bírálta felül.

A bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen meghatalmazott védője útján a terhelt terjesztett elő felülvizsgálati indítványt. Az indítványt a védő a Be.416.§ (1) bekezdés a) pontjában foglaltakra alapította, és arra hivatkozott, hogy a terhelt bűnösségének a megállapítására a büntető anyagi jog szabályainak megsértése miatt került sor. A védő jogi álláspontja szerint az elsőbbségi helyzetben haladó lassító fékezésre vagy enyhe kormánymozdulatra a baleset elhárítása érdekében kényszeríthető, és ennek elmulasztása esetén a bekövetkezett balesetért az elsőbbségadásra egyébként jogosult tartozik büntetőjogi felelősséggel.

A Legfőbb Ügyészség a BF.1232/2011. számú átiratában a felülvizsgálati indítványban foglaltakat alaptalannak jelölte meg, felülvizsgálat alapjául szolgáló anyagi jogi, illetve a felülvizsgálati eljárásban releváns eljárásjogi szabálysértés hiányában a felülvizsgálati indítvánnyal támadott határozat hatályában fenntartására tett indítványt.

A Legfelsőbb Bíróság nyilvános ülésén a védő az írásbeli felülvizsgálati indítványban foglaltakat változatlanul fenntartotta, és álláspontját részletesen indokolta.

A Legfőbb Ügyészség képviselője az átiratukban foglaltaknak egyezően szólalt fel, és a felülvizsgálati indítvánnyal támadott határozat hatályában fenntartására tett indítványt.

A felülvizsgálati indítvány részben a törvényben kizárt, részben alaptalan.

A Legfelsőbb Bíróság előjáróban utal arra, hogy a felülvizsgálat szabályozása értelmében a felülvizsgálati eljárásban a jogerős határozatban megállapított tényállás az irányadó. A felülvizsgálati

indítványban a jogerős határozat által megállapított tényállás nem támadható (Be.423.§ (1) bekezdése). E szabályozásból következően a felülvizsgálati indítvány a törvényben kizárt abban a részében, amelyben a védő olyan tényekre hivatkozik és olyan körülmények figyelembevételét kéri, amelyek a jogerős határozat tényállásából nem tűnnek ki. A védő ugyanis jogi álláspontja kifejtése körében a történések számos olyan részletére hivatkozik, amelyek a jogerős ítélet tényállásában nem kerültek rögzítésre, esetenként azért, mert az adott körülménynek az eljárás bíróságok nem tulajdonítottak jelentőséget vagy mert az adott kérdésben ellentétes ténymegállapítást tettek. Mivel az ismertetett szabályozásból következően a Legfelsőbb Bíróság a jogkérdések megítélésakor a jogerős határozat tényállásában rögzítettekből indulhat ki, figyelmen kívül hagyta a védőnek mindazon tényhivatkozásait, amelyek az irányadó tényállás kereteibe nem illeszthetők.

Az irányadó tényállásból pedig az eljárás bíróságok az anyagi jogi szabályoknak megfelelően következtettek a terhelt bűnösségére, és az ezen álláspontjukhoz fűzött indokolás is mindenben kielégítő.

Miként arra a Legfelsőbb Bíróság már a védőnek más hasonló ügyben benyújtott felülvizsgálati indítványa kapcsán is rámutatott (Bfv.II.857/2010/5.), nem értett egyet a védőnek az elsőbbségről való lemondás kikényszeríthetőségével kapcsolatos megfogalmazásával, mivel az tulajdonképpen az elsőbbség fogalmának a megkérdőjelezését jelentené. A védő által hivatkozott eseti döntések a védő által felhívottakat az elsőbbségre jogosult büntetőjogi felelőssége szempontjából vizsgálták, a jelen ügyben viszont a terhelt az elsőbbségi jog kötelezettje. Az, hogy az elsőbbségi jog jogosultja is felelősséggel tartozik a bekövetkezett balesetért, az elsőbbségi jog kötelezettjét nem mentesíti a büntetőjogi felelősség alól. A közlekedési balesetek számos esetében ugyanis a baleset részesei büntetőjogi felelőssége (természetesen az eljárásjogi feltételek mellett) nem csak vagylagosan vizsgálható, hanem egymás mellett, egymással párhuzamosan is fennállhat. Ebből következően a közlekedési balesettel érintett másik fél esetlegesen megállapítható büntetőjogi felelőssége önmagában nem mentesítő tényező, ami a jelen esetben azt jelenti, hogy a terhelt büntetőjogi felelősségét az elsőbbségadási kötelezettség megsértése megalapozza, és az elsőbbségi jog jogosultjának esetleges szabályszegése kizárólag közreható okként lenne vizsgálható.

Mivel a Legfelsőbb Bíróság megállapítása szerint a terhelt bűnösségének megállapítására a büntető anyagi jog szabályainak a megsértése nélkül került sor, és a Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati eljárásban hivatalból vizsgálandó eljárási szabálysértést sem észlelt, a felülvizsgálati indítvánnyal támadott határozatot a Be.426.§-a alapján hatályában fenntartotta.

A Legfelsőbb Bíróság határozata elleni fellebbezést a Be.3.§-ának (4) bekezdése, a felülvizsgálatot pedig a 416.§-a (4) bekezdésének a b) pontja zárja ki.

A Be. 418. §-ának (3) bekezdése szerint minden jogosult csak egy ízben nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a 416. § (1) bekezdésének e) vagy g) pontján alapul. A Be. 421. §-ának (3) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy az ugyanazon jogosult által ismételten előterjesztett, illetőleg a korábbival, azonos tartalommal ismételten előterjesztett indítvány elutasítására vonatkozó határozat hozatalát a Legfelsőbb Bíróság mellőzheti.

Budapest, 2011. szeptember 15.

Dr. Katona Sándor s.k. a tanács elnöke, Dr. Kiss Sándor s.k. előadó bíró, Dr. Csere Katalin s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

tisztviselő
Bné